

samt at fastsætte klare retsregler for brug af aftaler eller ordninger om købe- eller tegningsretter til aktier m.v. i ansættelsesforhold.

Loven indeholder bl.a. regler for den situation, hvor et ansættelsesforhold ophører på grund af *arbejdsgeberens opsigelse*, før den ansatte udnytter tildelte købe- eller tegningsretter. I den situation bevarer den ansatte retten til købe- og tegningsretten i henhold til udnyttelsesbetingelserne, som om den pågældende fortsat var ansat. Endvidere bevarer den ansatte ret til en forholdsmæssig andel af de tildelinger, som den ansatte ville have haft ret til i henhold til aftale eller sædvane, hvis den ansatte havde været ansat ved regnskabsårets afslutning eller på tildelingstidspunktet. Hvis *den ansatte* derimod selv *siger op*, før den ansatte udnytter tildelte købe- eller tegningsretter til aktier m.v., bortfalder retten hertil, medmindre andet fremgår af de fastsatte udnyttelsesbetingelser. Endvidere bortfalder retten til tildelinger efter ophøret af ansættelsen.

Det vil sige, at retserhvervelsestidspunktet for købe- og tegningsretter kan indtræde før det tidspunkt, hvor udnyttelseskursen ligger fast. Vurderingen af, om betingelserne er opfyldt, skal dermed ske på retserhvervelsestidspunktet. Konsekvensen er, at vederlaget efter gældende regler ikke kan blive omfattet af ligningslovens § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra b.

Den ansatte og selskabet kan aftale, at den ansatte i tilfælde af, at vedkommende selv siger op, bevarer retten til at udnytte tildelte købe- eller tegningsretter til aktier og en forholdsmæssig andel af de tildelinger, som den ansatte ville have haft ret til, hvis den ansatte havde været ansat ved regnskabsårets afslutning eller på tildelingstidspunktet. Det vil sige, at den ansatte opnår en bedre retsstilling end efter aktieoptionsloven. I dette tilfælde er der ikke tale om en suspensiv rettighed, og retserhvervelsen er følgelig ikke udskudt. Også i dette tilfælde vil det – helt afhængig af vilkårene i aftalen – kunne forekomme, at udnyttelseskursen ikke ligger fast på tidspunktet for retserhvervelsen.

Det er ikke hensigtsmæssigt, at ligningslovens § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra b, ikke kan anvendes i det tilfælde, hvor der sker retserhvervelse før det tidspunkt, hvor udnyttelseskursen ligger fast, fordi det ikke er muligt på retserhvervelsestidspunktet at fastslå, om betingelserne for at anvende den pågældende bestemmelse på vederlaget er opfyldt.

Det løser ikke problemet at rykke tidspunktet for vurdering af, om betingelserne er opfyldt, frem til et tidspunkt før retserhvervelsen, idet der selvsagt heller ikke findes en udnyttelseskurs eller købskurs før retserhvervelsen, når der end ikke på tidspunktet for

retserhvervelsen findes en udnyttelseskurs eller købskurs.

Problemet foreslås løst ved en regel om, at i det tilfælde, hvor der sker retserhvervelse af en modtagen købe- eller tegningsret eller aktie før det tidspunkt, hvor udnyttelseskursen henholdsvis købskursen foreligger, kan vurderingen af, om betingelserne i stk. 2, nr. 2, er opfyldt, foretages ud fra forholdene på det tidspunkt, hvor udnyttelseskursen henholdsvis købskursen foreligger.

Grunden til, at der ikke stilles krav om, at tidspunktet for vurderingen skal udskydes til det tidspunkt, hvor udnyttelseskursen eller købskursen foreligger, er for det første at give mulighed for at opføre favørellementet ved en værdiansættelse af købe- eller tegningsretten med henblik på at anvende reglen i § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra a. I denne situation kendes den faktiske udnyttelseskurs ikke. Det er imidlertid hensigtsmæssigt, at den ansatte og selskabet *kan* vælge at bruge bestemmelsen i § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra a, i stedet for, at vurderingstidspunktet skal udskydes til det tidspunkt, hvor udnyttelseskursen foreligger.

Den *anden* grund er, at den ansatte og selskabet kan have aftalt, at udnyttelseskursen aldrig må være mindre end 85 pct. af markedskursen på retserhvervelsestidspunktet. Retserhvervelsestidspunktet ligger tidligere end det tidspunkt, hvor den faktiske udnyttelseskurs ligger fast, idet den faktiske udnyttelseskurs først ligger fast på udnyttelsestidspunktet. Retserhvervelsestidspunktet er derfor det relevante vurderingstidspunkt for, om 15 pct.s betingelsen er opfyldt. Man kan allerede på retserhvervelsestidspunktet konstatere, at 15 pct.s betingelsen er opfyldt, idet betingelsen netop går ud på, at udnyttelseskursen ikke kan blive lavere end 85 pct. af markedskursen på det tidspunkt, hvor den faktiske udnyttelseskurs ligger fast, dog senest på retserhvervelsestidspunktet.

Som anført foreligger der ikke en faktisk udnyttelseskurs i denne situation på retserhvervelsestidspunktet, men ordningen er udformet på en sådan måde, at betingelserne vil være opfyldt. Forslaget skal ikke ændre på, at en sådan ordning kan omfattes af 15 pct.s betingelsen, selvom udnyttelseskursen eller købskursen ikke foreligger. Det er grunden til, at forslaget kun skal give *mulighed* for at udskyde vurderingstidspunktet til det tidspunkt, hvor udnyttelseskursen eller købskursen foreligger, når dette tidspunkt ligger efter retserhvervelsestidspunktet.

Med forslaget bliver det således også muligt at anvende ligningslovens § 7 H i tilfælde, hvor udnyttelseskursen ligger efter tidspunktet for retserhvervelsen.